

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Ústecké šrouby, z. s.**, IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
sídlem Na Výsledku I 1523/3, 140 00 Praha 4,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2016, č. j. 1043/ZPZ/2016/ODP-409, JID 51726/2016/KUUK,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 26. 9. 2016, č. j. 1043/ZPZ/2016/ODP-409, JID 51726/2016/KUUK, a rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí, ze dne 3. 2. 2016, č. j. OŽP/75697/K/2015/8/ZaJn, se **pro vady řízení zrušují** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2016, č. j. 1043/ZPZ/2016/ODP-409, JID 51726/2016/KUUK, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí, ze dne 3. 2. 2016, č. j. OŽP/75697/K/2015/8/ZaJn, kterým bylo Mgr. Z. M. povoleno dle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“) pokácení 1 exempláře modřínu opadavého o obvodu kmene 108 cm, rostoucího na pozemku p. č. „X“ v k. ú. Ústí nad Labem, a kterým byla uložena náhradní výsadba 2 exemplářů javoru mléče na stejném pozemku. Současně navrhl žalobce zrušení i výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí. Rovněž požadoval přiznání náhrady nákladů řízení.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že v žádosti o pokácení je uvedeno, že společnost Tepelné hospodářství města Ústí nad Labem s. r. o. (dále jen „THMÚ“) požadovala odstranění stromu, neboť se strom nachází v ochranném pásmu rozvodného tepelného zařízení a v nedávné době byla v okolí stromu jedna havárie. Žalobce namítal, že prvostupňový správní orgán důvod spočívající v údajném ohrožení tepelného zařízení uznal jako oprávněný, aniž by se jím podrobněji zabýval.
3. Dále žalobce namítal, že nebyla posouzena na základě jasné a přesvědčivé metodiky estetická a funkční hodnota dřeviny určené ke kácení. Prvostupňový orgán estetickou a funkční hodnotu zřejmě posuzoval, ale z rozhodnutí není zřejmé, k jakému výsledku dospěl. Rozhodnutí je tak dle žalobce nepřezkoumatelné. Žalobce z provedeného místního šetření dovozuje, že dřevina má vysoký estetický a funkční význam.
4. Dále žalobce uvedl, že se domnívá, že nebyl dán závažný důvod pro kácení stromu, neboť modřín opadavý nepoškozuje svými kořeny podpovrchové konstrukce. Ve vztahu ke konkrétnímu případu pak poukázal na skutečnost, že z fotodokumentace přiložené k žádosti THMÚ je patrné, že havárie byla opravována v místech, kam kořeny stromu nesahají. THMÚ ani nepřiložil žádnou technickou zprávu, ze které by vyplývalo, že havárie byla způsobena kořeny stromu. Žadatel ani nijak nevysvětlil, jakým způsobem by mělo docházet k narušování ochranného krytu kanálu teplovodu. Správní orgány se touto skutečností dále rovněž nezabývaly a pouze nekriticky převzaly do rozhodnutí tvrzení, že předmětná dřevina poškozuje teplovodní kanál. Žalobce uvedl, že dle jeho názoru bylo ve skutečnosti potřeba pokácet strom v zájmu rekonstrukce budovy. Na druhou stranu žalobce poukázal na funkční a estetický význam stromu, kdy strom tvoří dominantní prvek oddělující stavbu od parkoviště. Dle žalobce měl převážet veřejný zájem na zachování stromu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Žalobce rovněž poukázal na skutečnost, že pokud by strom ohrožoval teplovodní rozvod, mohl by THMÚ postupovat podle § 76 odst. 5 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích.
6. Dále žalobce namítal, že prvostupňový orgán neumožnil žalobci účast na místním šetření a vůbec jej vyrozuměl o skutečnosti, že místní šetření proběhlo. Žalobci rovněž nebyla dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním. Žalobci bylo v předmětném řízení doručeno pouze oznámení o zahájení řízení a následně prvostupňové rozhodnutí ve věci samé.
7. Žalobce rovněž poukázal na skutečnost, že prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí stanovil náhradní výsadbu, aniž by dostatečně konkretizoval podmínky náhradní výsadby. Z rozhodnutí není jasné, zda by péče měla zahrnovat zalivku, provedení výchovného řezu, odplevelení, přihnojení, tlumení výskytu škůdců, zajištění oplocení apod. Bez uvedení těchto podmínek je dle žalobce stanovení náhradní výsadby zbytečné, neboť nově vysazené stromy pravděpodobně brzy uhynou. Správní orgány rovněž žádným způsobem neodůvodnily, proč byla stanovena náhradní výsadba právě v míře 56 % způsobené ekologické újmy. Ani žalovaný se dle žalobce dostatečně neseznámil se spisovým materiálem a z žalobou napadeného rozhodnutí není patrné, jak žalovaný dospěl k závěru, že prvostupňový orgán dostatečně vyhodnotil funkční a estetickou hodnotu dřevin.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný trval na tom, že v daném případě bylo umístění dřeviny v trase teplovodního kanálu dokladováno technickým zákresem s vyznačením umístění dřeviny a trasy rozvodného zařízení a dále fotografií (datovanou 18. 2. 2015) zobrazující otevřený výkop, která byla pořízena při opravě poruchy rozvodného zařízení v únoru roku 2015. Z uvedené fotografie dle žalovaného je zřejmé, že modřín stojí přímo v trase rozvodného zařízení, a kořenový systém tak může ohrožovat bezpečný provoz. Tyto skutečnosti si prvostupňový orgán ověřil při místním šetření. Žalovaný zdůraznil, že závažným důvodem pro kácení stromu bylo jeho nevhodné umístění v ochranném pásmu rozvodného tepelného zařízení. Zdůraznil, že modřín je rychle rostoucí dřevina, která vytváří mohutný křivolitý kořen, který následně zakrňuje a je nahrazen silnými postranními kořeny, které se daleko rozvětvují. Proto bylo dle názoru žalovaného ohrožení rozvodného zařízení o to větší. Žalovaný rovněž uvedl, že prvostupňový orgán posuzoval, zda zájem na pokácení dřeviny převyšuje konkurující zájem na jejím zachování. Ačkoliv v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nejsou popisovány myšlenkové postupy vedoucí k vyhodnocení funkční a estetické hodnoty dřeviny, z popisu uvedeného v rozhodnutí dle žalovaného vyplývá, že i přes relativně dobrý stav dřeviny bylo povoleno její kácení z důvodu nevhodného umístění. Dále žalovaný poukázal na skutečnost, že podle § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody se možnost odstraňování dřevin bez povolení vztahuje pouze na elektrizační a plynárenské soustavy. V případě ochranného pásma zařízení na výrobu či rozvod tepelné energie je pro dřeviny se stanovenou velikostí nutné vždy žádat o povolení kácení.
9. Žalovaný dále uvedl, že při osobním jednání měl žalobce prohlásit, že obecně nemá zájem o účast na místních šetřeních. Bohužel o této dohodě neexistuje písemný záznam. V souladu s touto ústní dohodou nebyl žalobci termín místního šetření oznámen. Žalovaný zdůraznil, že od uvedeného ústního jednání se žalobce přihlásil do 100 řízení, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ovšem až do současné doby nijak neprojevil změnu názoru v tom smyslu, že požaduje, aby byl informován o konání místních šetření.

10. Dále žalovaný uvedl, že žalobce v odvolání ani v průběhu odvolacího řízení neuplatnil námitku porušení práv účastníka řízení, nevyčerpal tak dle žalovaného ohledně této žalobní námitky své procesní možnosti v rámci správního řízení. Dále žalovaný uvedl, že žalobce byl vyrozuměn o zahájení řízení e-mailem, ve kterém byl zároveň vyzván, aby si v případě zájmu domluvil termín pro seznámení s obsahem spisu. Žalobce dle žalovaného tento zájem během řízení neprojevil.
11. Ve vztahu k námitce týkající se uložené náhradní výsadby žalovaný uvedl, že byl stanoven přesný počet a druh dřevin, a dokonce i kategorie výpěstků. Byl rovněž stanoven pozemek určený k náhradní výsadbě a stanoven termín výsadby. Byla rovněž uložena i následná pětiletá péče o vysazené dřeviny. Přesné úkony péče se v rozhodnutích nekonkretizují, neboť jde o skutečnosti obecně známé. Při nejistotě může povinný subjekt podpůrně využít Standardy péče o přírodu a krajinu Agentury ochrany přírody a krajiny č. SPPK A02 001:2013 Výsadba stromů. Dále žalovaný uvedl, že z poslední podmínky rozhodnutí prvostupňového orgánu plyne, že žadatel musí následnou péčí dosáhnout stanoveného účelu – životaschopné náhrady. Dle žalovaného byla rovněž prvostupňovým orgánem dostatečně odůvodněna přiměřenost náhrady zachováním hodnoty dotčeného prostoru. Údaj o poměru náhrady a způsobené újmy v procentech je dle žalovaného pouze informací, a nikoli argumentem pro přiměřenost náhrady. Náhradní výsadba byla dle žalovaného stanovena podle konkrétních podmínek dané lokality s přihlédnutím k velikosti pozemku, množství stávajících dřevin a zhodnocení volného místa pro vysazení nových jedinců.

Replika žalobce

12. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které zdůraznil, že ze žalovaným zmiňované fotografie není patrné, že by kořeny stromu zasahovaly do opravovaného prostoru či by jakkoli poškozovaly potrubí. Skutečnost, že přítomnost stromu by mírně ztěžovala hypotetickou opravu, nemůže být dle žalobce důvodem pro pokácení stromu. Dále žalobce trval na tom, že okolnost, že strom v ochranném pásmu může způsobovat jeho ohrožení, nemůže odůvodnit rezignaci správního orgánu na základní principy správního řízení. Pokud by zákonodárce měl za to, že samotná přítomnost dřevin v ochranném pásmu teplovodů je důvodem k odstranění, vtělil by to dle žalobce do právního předpisu. Z obsahu rozhodnutí prvostupňového orgánu dle žalobce nevyplývají žádné závažné negativní důvody vyplývající z nevhodného umístění dřeviny v trase teplovodu.
13. Dále žalobce uvedl, že žalovaný směřuje vyhodnocení estetické a funkční hodnoty stromu a vyhodnocení estetického a funkčního významu stromu. I v případě, že by estetická a funkční hodnota stromu byla zhodnocena, nedošlo dle žalobce k vyhodnocení estetického a funkčního významu stromu. Zdůraznil, že funkční význam je možno u dřeviny stanovit teprve po vyhodnocení, zda a nakolik strom plní následující funkce: biologickou, ekologickou, hygienickou a asanační, izolační, meliorační, mikroklimatickou, rekreační, naučnou a kulturní. Žádnou z uvedených funkcí správní orgány neposuzovaly.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

14. Žalobce zdůraznil, že žádná ústní dohoda o tom, že nepožaduje oznamování konání místních šetření, neexistovala.
15. Ve vztahu ke konkretizaci péče o náhradní výsadbu žalovaný zdůraznil, že v drtivé většině jsou žadateli o kácení fyzické osoby, které nemají zkušenosti s péčí o stromy. Proto by měly podmínky péče o nově vysazené dřeviny být stanoveny co nejkonkrétněji (výchovný řez, tlumení výskytu škůdců, povinnost řídit se konkrétními normami, konkrétní postup při vysazování, povinnost pořídit stromu oporu, míru zálivky apod.).
16. Dále žalobce zdůraznil, že žalovaný uvedl, že *„náhradní výsadba je stanovena podle konkrétních podmínek dané lokality, s přihlédnutím k velikosti dostupného pozemku, množství stávajících dřevin a zhodnocením volného místa pro vysazení nových jedinců“*, přestože dané úvahy v žalobou napadeném rozhodnutí absentují. Současně uvedl, že tváří na tom, že nebylo zdůvodněno, proč nebyla uložena náhradní výsadba odpovídající hodnotě újmy stanovené orientačním výpočtem.

Posouzení věci soudem

17. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
18. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
19. Primárně se soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti předmětného správního rozhodnutí. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu absence vyhodnocení estetické a funkční hodnoty dané dřeviny a nevypořádání se s důvody, které byly uváděny navrhovatelem jako důvody k pokácení. V ustanovení § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody je mimo jiné stanoveno, že povolení ke kácení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřeviny. Z obsahu správního spisu vyplývá, že důvodem pro podání žádosti o povolení kácení dřeviny bylo její nevhodné umístění nad teplovodním kanálem. Prvostupňový orgán se omezil ve svém rozhodnutí pouze na konstatování skutečnosti, že předmětná dřevina roste v ochranném pásmu rozvodného tepelného zařízení a stojí na teplovodním kanále. Žalovaný pak v žalobou napadeném rozhodnutí argumentoval v obecné rovině charakterem kořenového systému s tím, že v daném případě nebylo možné vyloučit ohrožení rozvodného tepelného zařízení, a proto v zájmu zajištění bezpečného provozu bylo povoleno kácení stromu. K této argumentaci soud uvádí, že dle jeho názoru správní orgán v žalobou napadeném rozhodnutí jednoznačně specifikoval závažný důvod pro kácení předmětného stromu, a to Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

potenciální ohrožení rozvodného tepelného zařízení kořenovým systémem stromu. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že prvostupňové rozhodnutí a rozhodnutí o odvolání tvoří jeden celek. Proto soud dospěl k závěru, že co se týče vypořádání se s důvodem pro pokácení konkrétní dřeviny, lze žalobou napadené rozhodnutí považovat za přezkoumatelné.

20. Dále se soud zabýval otázkou, zda ze strany správních orgánů došlo k přezkoumatelnému vyhodnocení funkčního a estetického významu dřeviny. V prvostupňovém rozhodnutí je ve vztahu ke zhodnocení estetického a funkčního významu dřeviny pouze uvedeno: *„Správní orgán přitom zhodnotil estetický a funkční význam dřeviny na straně jedné a závažnost důvodů pro její pokácení na straně druhé. Závažné důvody ke kácení jsou skutečnosti, které nelze nijak účinně eliminovat přiměřenými a obvykle dostupnými prostředky nebo postupy jinak, než pokácením dřeviny. Důvody uváděné žadatelem pověřený orgán shledal za oprávněné.“* Žalovaný pak v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl: *„Posouzení estetického a funkčního významu jako jednoho z faktorů v daném případě správní orgán provedl, nicméně kácení zde nebylo povoleno z důvodů zdravotních, ale z důvodů nevhodného umístění v ochranném pásmu tohoto zařízení (rozvodné tepelné zřízení – poznámka soudu), kdy byl důvod posouzen jako závažný a převažující nad zájmem na zachování dřeviny v místě.“* Z obsahu správních rozhodnutí tedy vyplývá, že správní orgány se hodnocením ekologického a funkčního významu předmětné dřeviny v rámci rozhodování zabývaly, ovšem z odůvodnění prvostupňového ani žalobou napadeného rozhodnutí nelze seznat, jaké skutečnosti správní orgány hodnotily, a odůvodnění uvedených rozhodnutí neobsahuje žádné hodnocení, ze kterého by bylo možné seznat, jaký ekologický a funkční význam předmětná dřevina v dané lokalitě dle správních orgánů má. Z odůvodnění předmětných správních rozhodnutí tedy nelze seznat, jaké skutečnosti správní orgány poměřovaly jako protiváhu skutečnosti, že daná dřevina je nevhodně umístěna v ochranném pásmu rozvodného tepelného zařízení. V tomto směru je tedy dle soudu žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
21. Dále žalobce namítal, že správní orgány nesprávně věcně vyhodnotily existenci závažného důvodu pro kácení předmětného stromu. Jak již výše uvedl soud, správní orgány spatřovaly předmětný závažný důvod pro kácení ve skutečnosti, že s ohledem na charakter kořenového systému posuzovaného stromu (modřín opadavý) nebylo možné vyloučit ohrožení rozvodného tepelného zařízení. Jako závažný důvod tedy vyhodnotily správní orgány nutnost zabezpečení provozu rozvodného tepelného zařízení a vyloučení nebezpečí jeho poškození. K závěru, že takové potenciální nebezpečí poškození rozvodného tepelného zařízení existuje, dospěly správní orgány na základě fotografie předložené žadatelem, na které je zachycen výkop provedený za účelem opravy zařízení v blízkosti předmětného stromu, datované 18. 2. 2015. Na této fotografii je patrné, že předmětné vedení směřuje přímo pod strom, o jehož kácení bylo rozhodováno. Dále je ve správním spise založen náčrt, který zachycuje uložení teplovodního vedení na pozemku parcelní číslo „X“ v k. ú. Ústí nad Labem a do kterého bylo navrhovatelem vyznačeno umístění dotčeného stromu. Dle soudu na základě uvedených podkladů správní orgány oprávněně dospěly k závěru, že předmětný strom se nachází přímo nad rozvodným tepelným zařízením. Závěr správních orgánů, že by předmětný strom potenciálně mohl poškodit uvedené zařízení, pak dle soudu je zcela racionální a odpovídá zjištěnému skutkovému stavu. Dle soudu pak případné poškození rozvodného tepelného zařízení je možné

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

považovat za závažný důvod ke kácení stromu. V tomto směru tedy shledal soud námitku žalobce nedůvodnou.

22. Pro úplnost soud zdůrazňuje, že samotná existence závažného důvodu pro kácení sama o sobě k povolení kácení nepostačuje, ale závažný důvod musí být poměřen ve vztahu k ekologickému a funkčnímu významu dřeviny. K tomu však v daném správním řízení, jak již bylo výše uvedeno, přezkoumatelným způsobem nedošlo.
23. Dále žalobce namítal, že mu nebyla umožněna účast na místním šetření a nebyl ani vyrozuměn o jeho konání. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že zákon o ochraně přírody neobsahuje úpravu institutu místního šetření a samotný zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), který se jako procesní předpis na dané řízení vztahuje, rovněž žádnou procesní úpravu místního šetření neobsahuje. Nejblíže je svým charakterem úkonu, který dne 26. 1. 2016 učinil prvostupňový orgán, důkaz ohledáním upravený v § 54 správního řádu. I na tento důkaz se vztahuje úprava provádění dokazování obsažená v § 51 správního řádu, kde je v odst. 2 uvedeno, že o provádění důkazů mimo ústní jednání musí být účastníci včas vyrozuměni, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Tuto povinnost nemá správní orgán vůči účastníkovi, který se vzdal práva účasti při dokazování. V daném případě z obsahu správního spisu nevyplývá, že by se žalobce vzdal práva účasti při dokazování. K tvrzení žalovaného, že žalobce při blíže neurčeném ústním jednání uvedl, že nemá zájem účastnit se místních šetření, je nutno zdůraznit, že sám žalovaný uvedl, že o takovém sdělení neexistuje žádný písemný záznam. Vzdání se práva účasti na provádění dokazování do budoucna je natolik závažný procesní úkon, že jeho existence musí být řádně doložena ve správním spise. V daném případě žádný doklad o takovém úkonu ze strany žalobce ve správním spise založen není a žalovaný jej nepředložil ani jako přílohu svého vyjádření k žalobě. Je tedy nutno vycházet z premisy, že se žalobce účasti při dokazování v daném řízení nevzdal. V daném případě je rovněž nepochybné, že ohledání stromu, který byl předmětem žádosti o povolení kácení, nebylo úkonem, u něhož by hrozilo nebezpečí z prodlení. V daném případě tedy žalobce měl být vyrozuměn včas o konání předmětného ohledání. Předložený správní spis neobsahuje žádné doklady, které by prokazovaly, že by účastníci řízení, a to ani ve vztahu k žadateli, byli vyrozuměni o konání ohledání. Žalovaný pak skutečnost, že o konání ohledání žalobce nevyrozuměl, nijak nerozporoval. V provedení dokazování ohledáním věci, aniž by žalobce jako jeden z účastníků byl o chystaném provedení ohledání včas vyrozuměn, spatřuje soud závažnou vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé (k obdobným závěrům dospěl i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 15. 9. 2005, č. j. 5 As 38/2004-74, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 745/2006 – tento rozsudek se vztahoval k úpravě obsažené v zákoně č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ovšem vzhledem k prakticky totožné právní úpravě je plně aplikovatelný i na daný případ).
24. Dále žalobce namítal, že nebyl řádně v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámen s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci samé. V ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu je mimo jiné uvedeno, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce nebyl žadatelem, proto mu nemohlo být plně vyhověno, a ani se Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nevzdal práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Bylo tedy povinností správního orgánu dát žalobci možnost seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Z obsahu správního spisu nevyplývá, že by žalobci ze strany správních orgánů taková možnost byla dána. Za výzvu k seznámení s podklady rozhodnutí nelze považovat sdělení obsažené v oznámení o zahájení řízení o povolení kácení zaslaném žalobci prostřednictvím e-mailu dne 4. 1. 2016, na které odkazoval žalovaný ve vyjádření k žalobě. V tomto sdělení je pouze uvedeno, že pokud se bude chtít žalobce seznámit s obsahem spisu, má si domluvit schůzku dopředu. V době předmětného sdělení prvostupňový správní orgán neměl shromážděny podklady k rozhodnutí ve věci (ohledání bylo provedeno až 26. 1. 2016) a v předmětném sdělení nebyla stanovena lhůta, do kdy tak má žalobce učinit, ani lhůta, kdy správní orgán předpokládá vydání rozhodnutí ve věci. Žádný další písemný kontakt mezi žalobcem a prvostupňovým orgánem před vydáním prvostupňového rozhodnutí z obsahu správního spisu nevyplývá. Na základě výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že ze strany prvostupňového správního orgánu došlo vůči žalobci k porušení povinnosti stanovené v ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaný pak toto pochybení nijak nenapravil. V této skutečnosti spatřuje soud závažnou vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Pro úplnost soud poznamenává, že účastník správního řízení v rámci žalobních bodů může namítat i takové vady řízení, které opominul uvést ve svém odvolání v rámci správního řízení. I takové žalobní body jsou pak v rámci správního soudnictví projednatelné.

25. Dále žalobce namítal, že v prvostupňovém rozhodnutí nebyly dostatečně konkretizovány podmínky náhradní výsadby a nebyl stanoven rozsah nezbytné péče o náhradní výsadbu. Ve výroku II. prvostupňového rozhodnutí bylo stanoveno, že se ukládá náhradní výsadba 2 exemplářů javoru mléče a určuje se následná pětiletá péče o vysazené dřeviny. Ve výroku III. prvostupňového rozhodnutí se pak mimo jiné stanovují následující podmínky náhradní výsadby: náhradní výsadba bude provedena na parcele parcelní číslo „X“ v k. ú. Ústí nad Labem, náhradní výsadba bude provedena do 6 měsíců od pokácení, nejpozději do 31. 7. 2018, dřeviny budou pěstovány v kategorii alejový strom dle ČSN 464 902-1 výpěstky okrasných dřevin – všeobecná ustanovení a ukazatele jakosti, a to ve velikosti 12/14, v případě, že dřeviny vysazené v rámci náhradní výsadby v době trvání následné péče uhynou, budou bezodkladně nahrazeny novými jedinci stejného druhu a velikosti. Žalobce namítal, že z předmětného rozhodnutí není patrné, co všechno má uložená péče zahrnovat. Dle soudu je charakteristika náhradní výsadby a její podmínky v prvostupňovém rozhodnutí stanovena dostatečně určitě, když je jednoznačně stanoven druh dřeviny včetně stanovení počtu a kvality sazenic a byla uložena následná pětiletá péče o vysazené dřeviny s povinností případně uhynulé sazenice bezodkladně nahradit novými jedinci. Právě uložená povinnost následné péče a případné náhrady uhynulých sazenic zajišťuje skutečnost, že náhradní výsadba nebude pouhým formálním úkonem, ale dojde skutečně k náhradě kácených dřevin včetně zajištění toho, aby měly vysazené dřeviny příležitost náležitě zakořenit a dosáhnout vzrůstu, který zajistí jejich soběstačnost bez následné mimořádné péče vlastníka pozemku. Za dané situace považuje soud za nadbytečné, aby v rozhodnutí o náhradní výsadbě byla stanovována povinnost zálivky, výchovného řezu, odplevelení, ochrany před škůdci apod. V tomto směru považuje námitku žalobce za nedůvodnou.
26. Dále žalobce namítal, že v rozhodnutích správních orgánů nebylo dostatečně zdůvodněno, proč nebyla uložena náhradní výsadba v plném rozsahu způsobené ekologické újmy. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je uvedeno: *„Vzhledem k důvodu povolení*
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kácení, zhodnocení zdravotního stavu a estetického a funkčního významu dřevin, nebyla uložena náhradní výsadba v plném rozsahu způsobené ekologické újmy. Správním orgánem byl určen druh a jeho množství tak, aby kompozičně a esteticky doplnil ráz dané lokality. Ocenění dřeviny bylo provedeno dle metodiky AOPK ČR ve verzi 2013 za použití internetové kalkulačky přístupné na <http://ocenovanidrevin.natura.cz/> a byla zjištěna způsobená ekologická újma ve výši 43 014 Kč. Náhradní výsadba byla uložena ve výši 56 % způsobené ekologické újmy.“ V žalobou napadeném rozhodnutí je pak uvedeno: „Zde správní orgán ke kompenzaci ekologické újmy s ohledem na místní podmínky, charakter a funkční využití území (plocha u přilehlé školy) žadateli uložil výsadbu vhodných dřevin v daném počtu, které budou prostor vhodně doplňovat a plnit zde postupně všechny funkce.“ Z uvedených formulací dle soudu skutečně nijak nevyplyvá, proč nebyla náhradní výsadba uložena v míře odpovídající vzniklé ekologické újmě, ale pouze přibližně v její polovině. Soud konstatuje, že z logiky účelu náhradní výsadby, která má nahradit ekologickou újmu vzniklou kácením, by měla být standardně ukládána náhradní výsadba v rozsahu, který by odpovídal vzniklé ekologické újmě. Pokud správní orgán uloží náhradní výsadbu v rozsahu jiném, měl své rozhodnutí řádně a přezkoumatelně odůvodnit. Správní orgány v daném případě při odůvodnění náhradní výsadby neodpovídající rozsahu vzniklé ekologické újmy odkazují na ráz dané lokality, případně na místní podmínky, charakter a funkční využití území, ale v odůvodněních správních rozhodnutí nejsou tyto obecné pojmy nijak konkretizovány či specifikovány, a rozhodnutí tak neobsahují žádné konkrétní důvody vztahující se ke stanovenému rozsahu náhradní výsadby. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že ve vztahu k určení rozsahu náhradní výsadby v daném případě jsou prvostupňové i žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

27. Pro úplnost soud k polemice žalobce, zda kácení mohl, či nemohl provést sám THMÚ v rámci své činnosti na základě zvláštních předpisů, soud uvádí, že tato otázka nebyla předmětem správního řízení, které soud přezkoumával, a nemohla tedy být v daném případě ani předmětem soudního přezkumu v rámci správního soudnictví.
28. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Současně zrušil i rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí, ze dne 3. 2. 2016, č. j. OŽP/75697/K/2015/8/ZaJn, neboť zmíněné vady řízení se vztahují i k tomuto rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a), c) a § 78 odst. 3 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení bude pak žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
29. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 13 200 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právní zástupkyně žalobce JUDr. Petry Humlíčkové, Ph.D., po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d); podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu]. Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení žalobci za vyjádření k reakci Ministerstva životního prostředí na podnět k přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

neboť se nejednalo o úkon vztahující se k danému soudnímu řízení. Proto náklady na tento úkon nepovažoval soud za účelně vynaložené náklady v předmětném řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. ledna 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.